

Renowacja elewacji kościoła pw. św. Bartłomieja w Działoszynie koło Bogatyni

Historia kościoła parafialnego pw. św. Bartłomieja w Działoszynie sięga XV w., kiedy to poświęcił go biskup praski Petrus. Niestety, nie wiadomo, jak wyglądała pierwotna bryła kościoła. Kamień węgielny pod budowę istniejącej do dziś świątyni wmurowano w 1766 r. Po trzech latach budowy poświęcił ją biskup Andreas Kaiser z Pragi. Działoszyn bowiem do roku 1783 należał do diecezji praskiej.

Okazałą świątynię w Działoszynie zaprojektował liberecki architekt Józef Kunze. Kościół jest budowlą orientowaną, założoną na czworoboku z przybudówkami od południa i północy oraz wieżą od zachodu. Wnętrze przekryto sklepieniem kopulastym i ozdobiono wspólną polichromią. Całości wyposażenia dopełniają empory założone na linii falistej, bogato rzeźbione organy i imponujący ołtarz główny, pochodzący z 2. poł. XVIII w. W latach 2005–2008 przeprowadzono prace konserwatorskie wewnątrz kościoła: w ich efekcie przywrócono dawną świetność barokowemu wnętrzu.

Kościół przed remontem elewacji.

W roku 2012 rozpoczęto kolejną fazę remontu, polegającą na kompleksowej renowacji elewacji. Tynki na cokole były zawilgocone oraz zasolone, a stare tynki pokryte nieregularną siatką spękań. Rysy te próbowano kilkakrotnie zamaskować kolejnymi warstwami szpachli oraz farb emulsyjnych. W wielu miejscach na elewacji widoczne były połączenia tynków, uszkodzone na skutek korozji mrozowej. Po ustawieniu ruszto-
wań przystąpiono do usuwania starych, zniszczonych, zawilgoconych oraz zasolonych tynków. W kilku miejscach natrafiono na bardzo mocne tynki cementowe. Były to pozostałości po punktowych remontach elewacji, prowadzonych jeszcze w latach 60. XX wieku. Firma wykonawcza dołożyła wielu starań, aby za pomocą skuwania usunąć z powierzchni elewacji zmurszałe tynki, jak również warstwy tynków cementowych. Prace prowadzono w taki sposób, aby nie uszkodzić lica murów kamienno-ceglanych. Podczas usuwania starych tynków stwierdzono wiele nieprawidłowości w technologii prowadzonych wcześniej prac remontowych. Odsłonięto miejsca, w których nowsze, mocne tynki cementowe były układane na starszych, słabszych tynkach wapiennych. Taki sposób prowadzenia wcześniejszych prac „remontowych” był oczywiście niezgodny z zasadami sztuki budowlanej i znacząco przyczynił

Mocny tynk cementowy ułożony na starym tynku wapiennym.

Fragmenty elewacji przed remontem.

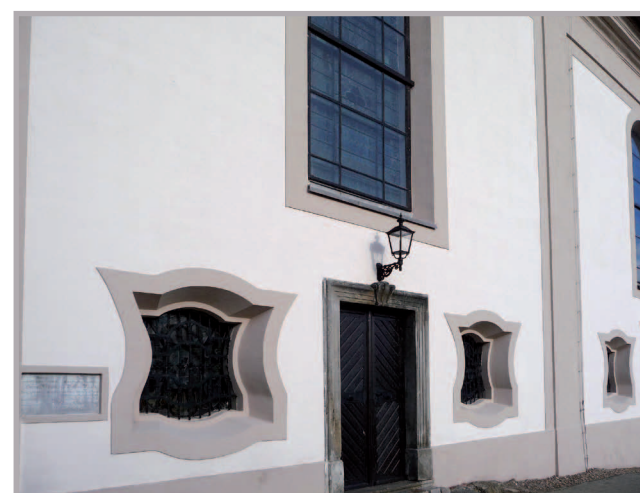

się do licznych uszkodzeń, widocznych na powierzchni elewacji.

Po usunięciu z elewacji starych emulsyjnych powłok malarskich, wapiennej szpachli oraz kilku warstw mocnych tynków można było rozpocząć prace związane z renowacją elewacji kościoła. Do tynkowania zastosowano produkty wchodzące w skład kompleksowego systemu materiałów renowacyjnych quick-san, oferowanego przez firmę quick-mix.

W strefie cokołowej kościoła, do wysokości ok. 2,5 m od poziomu gruntu, wykonano odporne na działanie szkodliwych soli budowlanych tynki renowacyjne. Prace rozpoczęto od wykonania półkryjącej warstwy szpachli z Obrzutki renowacyjnej SAN-V; jej zadaniem

Fragmenty elewacji po przeprowadzonym remoncie.

*Elewacja kościoła
po przeprowadzonym
remoncie.*

było zwiększenie przyczepności tynku renowacyjnego do starego podłoża. SAN-V to zaprawa odporna na korozję siarczanową, służąca do wykonywania półkryjących obrzutek na zawilgoconych ścianach oraz zasolonych murach. Dodatkowo wzmacnia podłoże oraz wyrównuje jego chłonność. Na tak przygotowanym podłożu ułożono warstwę z **Tynku wyrównawczego SAN-A**, magazynującą szkodliwe sole budowlane. Wapienno-cementowy tynk wyrównawczy SAN-A doskonale sprawdza się podczas szpałdowania murów, fugowania oraz uzupełniania ubytków w ścianach. Na wyrównaną powierzchnię naniesiono **Tynk renowacyjny nawierzchniowy SAN-1**. Ten drobnoziarnisty, wapienno-cementowy tynk jest silnie napowietrzony, posiada możliwości magazynowania dużych ilości szkodliwych soli budowlanych. Jednocześnie jego znaczny stopień porowatości przyczynia się do szybkiego wysychania zawilgoconego podłoża.

Powyżej pasa tynków renowacyjnych elewację kościoła otynkowano **Trasowo-wapiennym tynkiem TKP**. Tynk ten ułożono na warstwie szczepnej z **Obrzutki renowacyjnej SAN-V**. Tynk TKP, w zależności od grubości nakładanej warstwy, układano jako tynk jednowarstwowy lub dwuwarstwowy.

W celu uzyskania jednolitej faktury całą elewację kościoła, tzn. tynk renowacyjny SAN-1 w dolnej części budowli oraz tynk wapienno-trasowy TKP w pasie powyżej tynku renowacyjnego, wyszpachlowano **Zaprawą szpachlową SHF**. Zaprawa ta może być nakładana warstwą o grubości do 5 mm. Ze względu na zawartość włókna rozproszonego znakomicie nadaje się do szpachlowania podłoży narażonych na zarysowanie i spękanie.

Dodatkowo podczas prac remontowych przeprowadzono reprofilację ozdobnego gzymsu kościoła. Wykorzystano w tym celu gruboziarnistą zaprawę sztukatorską **Stukoplan SGS**, przeznaczoną do wykonywania rdzenia gzymsu. Następnie gzyms wyszpachlowano drobnoziarnistą zaprawą sztukatorską **Stukoplan STW**.

Po związaniu zapraw tynkarskich elewację zagruntowano **Preparatem krzemianującym MTG**, a następnie pomalowano dyfuzyjnymi farbami silikatowymi **LK 300** zgodnie z kolorystyką zaproponowaną w projekcie technicznym.

*Opracował: Maciej Nocoń
Product Manager, quick-mix sp. z o.o.*